

23 August 1944 - 23 August 2011

Prof. univ. dr. Gheorghe Buzatu

Joi, 25 August 2011 18:55

S-au împlinit 67 de ani de când Iuliu Maniu, liderul „Opoziției democratice”, a inițiat jalnicul „act istoric” al răsturnării regimului Mareșalului Ion Antonescu, al încetării Războiului Național împotriva U.R.S.S. și a bolșevismului, calificând puciul din 23 august 1944 drept Revoluție. O „Revoluție” pe care, chiar în zilele imediat următoare, liderul istoric al PNȚ-ului a regretat-o profund și, mai mult, cu un devans de câțiva ani, chiar s-a numărat între victimele sale. Au trecut, așadar, aproape șapte decenii de atunci. De la ceea ce, altcândva, denumeam, de regulă, cu mândrie patriotică și fără pic de ezitare, „marea sărbătoare”, care, se pare, ne-ar fi adus, chiar dacă nu totul, oricum de toate. Vă mai amintiți? Descoperim, nu fără surprindere și plini de nemulțumire, că toate astea ne lipsesc, că după tipic un alt mare „eveniment” similar survenit la 22 decembrie 1989, într-un fel un al II-lea 23 august, și acesta, ca și acela, tot produs al unei clase și neroade Lovituri de Stat, n-a îndreptat nimic, România, din contră, a decăzut, iar situația românilor s-a agravat neconținut, comparativ - vai! - cu situația ante. Nu o dată sau de două ori, ci de „n” ori, și aceasta pentru că, se confirmă în chip strălucit că la noi e ca la nimeni, că fericirea pe aici nu ține mai mult decât o noapte, că ELIBERAREA a fost, de fapt, o trădare, succedată, imediat, de o criminală ocupație străină, care - după 1989 - s-a transformat în „ocupație internă”, predominant bezmetică și ciocoiască ce a instaurat crima, nenorocirea și dezastrul. Inegalabilul jurnalist care a fost Pamfil Șeicaru afirma, prin 1952, mi se pare, că „... după 1944 țara și neamul ni s-au prăbușit în haos, că de blestemul trădării nu aveam cum scăpa cu una - cu două, urmând a-i rămâne victime pentru multe decenii înainte!”

Cu așa ceva, sunt convins, nu mulți putem să fim de acord. Dar, deocamdată, vorba ciobanului de lângă Tecuci, „Asta-i situația!” Întrucât - cum s-ar putea să fie altfel? - de vreme ce în școlile noastre studiul istoriei a decedat, lăsând locul tuturor năzbâtiilor anticomuniste și „ismelor” antiromânești, iar responsabilii pentru puciurile ticăloase de la 23 august sau 22 decembrie sînt deja „consacrați” ca... eroi, pe când victimele - trecute în rândul criminalilor de război sau de pace, semn că România n-ar avea dreptul să se numere între statele suverane și independente. Trebuie să se considere fericită cu statutul actual de țară înrobă și permanentă plătită de reparații și haraciuri înaltelor Porți de pretutindeni. Iată cum în

23 august 1944

ultimele decenii, din succes în succes, dintr-un 23 august într-altul, am ajuns azi sub tutela Marilor Puteri, iar asta, mai mult decât sigur, prin voința și cu știința liderilor politici autohtoni, care, pretextând c-ar fi taciturni - din convingerea netoată că termenul derivă de la unul dintre părinții istoriei, Tacitus, ne-au adus, pur și simplu, catastrofa în casă, după ce, timp de mai bine de două decenii după 1989, prevestind că ar fi posibil să ne fie și mai rău, ne-au pregătit cu asiduitate că, în fond, ar trebui să ne consolăm ori, din contră, să ne familiarizăm cu toate „avantajele” unui dezastru recomandat drept binefăcător și, deci, binevenit! Nu este cumva prea mult pentru români, sau rămâne chiar în tonul nevolnicului 23 august de odinioară, de oriunde și dintotdeauna ACELAȘI?!

Grafica - Ion Măldărescu

ART-EMIS

Articole asemănătoare

- Trădarea regelui Mihai de la 23 august 1944, înregistrată pe placa - 23.08.18
- „Telegrama de la Stockholm” din 23 august 1944 - 23.08.18
- Istoria primului control administrativ al populației României Întregite din 24 aprilie - 5 mai 1927 (6) - 08.07.18
- Istoria primului control administrativ al populației României Întregite din 24 aprilie - 5 mai 1927 (5) - 04.07.18
- Istoria primului control administrativ al populației României Întregite din 24 aprilie - 5 mai 1927 (4) - 27.06.18

